

Aaret, i Februar og i August, skælver næsten hele Landet i Forventning om Statistisk Departements Udtalelse om Pristallet; og en Række Bestemmelser og Fortolkninger træffes i Virkeligheden af Statistisk Departement. Indenrigsministeriets Departement faar altsaa den Idé at spørge Statistisk Departement, hvorledes dette skal fortolkes, hvilken Indtægtsgrænse man skal sætte for Arbejderne. Se, denne Forespørgsel er vel en Del af det, der sigtes til med Udtrykket: denne utilbørlige Fortolkning. Indenrigsministeriets Departement er, da det spørger Statistisk Departement, klar over, at det kan ikke præsentere denne Sætning „ikke har oppebaaret en Gennemsnitsindtægt af betydelig Varighed, der overstiger den normale Størsteindtægt“ o. s. v. for Statistisk Departement uden at forklare den nærmere. Derfor henviser man først til Eftersætningen: „hvorved han er hævet op til et højere økonomisk Plan end det store Flertal af Arbejderne“. For at tydeliggøre, hvad herved menes, forklarer Departementet denne Sætning yderligere paa den Maade, at det siger, at man ved en Gennemsnitsindtægt, der overstiger den normale Størsteindtægt, forstaaer en Indtægt, som Arbejderne kun i forholdsvis faa Tilfælde har. Se, saaledes gaar Forespørgselen til Statistisk Departement, og dette svarer da, at vi maa beregne Gennemsnitsindtægten for Arbejdere i middelgodt lønede Fag og dertil lægge 30 pCt., hvis vi skal naa til det Resultat, at kun en mindre Del af Arbejderne falder udenfor.

Det er jo navnlig denne Fortolkning med de 30 pCt., som det konservative Mindretal har kaldt en utilbørlig Administration af Loven, men denne Dom tør man dog ikke udtale, før man har taget under Overvejelse, hvorledes Loven tidligere var administreret. En Rekapitulation heraf viser, at i 30 Aar, fra 1892 til 1922, havde der raadet den Fortolkning, at alle Arbejdere uanset Indtægt kunde gaa ind i Sygekasserne. Departementets Fortolkning i 1922 sætter en betydelig Begrænsning af denne ubegrænsede Ret, idet den gaar ud paa, at de forholdsvis faa, nemlig de med de meget høje Indtægter, ikke skulde have Ret til at gaa ind i Sygekasserne. Denne Fortolkning, der angribes saa stærkt, er i Virkeligheden derfor ubetinget en Indskrænkning af den oprindelige, indført af det konservative Ministerium i 1892. Hvilken af de to Fortolkninger der nu er den utilbørlige, vil jeg lade de Konservative dømmе om. Jeg overlader dem gerne Besvarelsen.

For mit eget Vedkommende har jeg af denne Sag draget den Lære, at man ikke skal inklade sig paa en forhastet Dom, og at man, hvis man alligevel udtrykker en hastig Dom, ikke skal bruge stærke Udtryk, fordi man maaske kan komme i den Situation, at man ønsker, at man kunde tage dem tilbage. Nu glæder jeg mig altsaa til at høre det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Besvarelse af det Spørgsmaal, hvornaar den utilbørlige Fortolkning kom ind i Sygekasseloven, idet jeg naturligvis gaar ud fra, at jeg faar en personlig Besvarelse af det ærede Medlem, og at han ikke, paa daarlig Lægemaner, tør jeg maaske sige, stiller en Jurist foran sig.

Jeg skal videre angaaende Ændringsforslagene til Sygekasseloven gøre et Par Bemærkninger til det radikale-konservative Mindretal, der har stillet et Ændringsforslag vedrørende bemidledes Optagelse i Sygekasserne. Forslaget er oprindelig udgaaet fra radikal Side, og denne radikal-konservative Kombination er jo ikke uden Interesse. Men jeg tilstaaer, at selve Forslaget heller ikke er uden Interesse. Jeg forstaaer, at Forslaget, som efter min Mening neppe er tilstrækkelig udformuleret, i Virkeligheden gaar ud paa at indføre en almindelig Sygeforsikring for hele Befolkningen, maaske Millionærerne og de allerhøjest gagerede undtaget. Jeg mener, at der ligger et særdeles interessant Princip i dette Forslag, og ogsaa, at Forslaget bør tages under grundig Overvejelse, idet jeg er klar over og mine Erfaringer viser mig, at ogsaa indenfor Middelstanden, som ingen Adgang har til de statsanerkendte Sygekasser, kan Sygdom i mange Tilfælde medføre vanskelige økonomiske Forhold og bringe de paa-gældende i en vanskelig Stilling. Jeg er klar over, at hvis dette Forslag var gennemførligt og vilde medføre, at ogsaa hele Middelstanden blev sygeforsikret, vilde det have sin store Betydning.

Men jeg maa tilstaa, at jeg lige straks stillede mig stærkt reserveret overfor dette Forslag, idet jeg var klar over, at der var betydelige tekniske Vanskeligheder ved det. Der var bl. a. den Vanskelighed, at disse bemidlede kunde staa en Række Aar i deres Kasser, og naar de saa blev gamle, fik mindre Indtægter og blev svagelige, skulde de glide ind i de almindelige statsanerkendte Sygekasser, og saa vilde formentlig et stort Antal blive Medlemmer af de statsanerkendte Sygekasser. Disse vilde derved komme i en saare vanskelig Stilling, idet de vilde faa et stort Antal Medlemmer, der ifølge deres Alder og Helbredstilstand vilde